

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τουτο είναι
κι' έδρα πάλιν αί 'Αθήναι.

"Έτος χίλια δεκακόσα κι' ογδοήκοντα έκτώ,
τό Ταμείο μας κλεισμένο και τό χέρι άνοικτό.

Ό Ρωμηός τήν έβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνη,
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνη.
Συνδρομητάς θά δέχομαι, — διότι τούς άνέχομαι,
μοναχά 'στάς 'Επαρχίας — και 'στό 'Εξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό 'Ελληνικόν.
Συδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο

για τά ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' έδω συνδρομηται — δέν θά γίνονται ποτέ,
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατῆς — δέν περνῆς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαι — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές'οτων φόρων τήν άντάρα — κι' ό Ρωμηός μας μιά δεκάρα

"Ιουλίου ένδεκάτη,
μέγα πένθος 'στό Παλάτι.

Διακόσα ένδεκα κρατώ
κι' άέρα και δροσιά ζητώ.

"Ας 'πώ, κι' έγώ μιά γνώμη
πώς θά στρωθούν οί δρόμοι.

Πώς θά στρωθούν οί δρόμοι ;... ιδού ή νέα ύλη !...
καθεις για τουτο τώρα τροχίξει τό κονδύλι.
Πώς θά στρωθούν οί δρόμοι τῆς φίλης πρωτευούσης ;
όπου κι' άν πᾶς για τουτο συζήτησιν θ' άκούσης.
Πώς θά στρωθούν οί δρόμοι ;... ιδού τό νέον θέμα,
όπου θά κάμη δλους νά φτύσουν μαυρο αίμα,

Και βλέπεις αναστάτους τās ευκλειείς 'Αθήνας,
και δός του τσαμπουνίζεις ό τάδες και ό δεινας,
και σχέδια προτείνει 'στόν Δήμαρχον μεγάλα,
κι' ό κύριος Φιλήμων τό βάζει 'στην τρεχάλα,
και σκέψεις εις τās σκέψεις των άλλων αρχινᾷ
και όμιλει μονάχος και πέρνει τά βουνά.

Και γράφει ό καθένας πολύξερως κοπρίτης,
προτείνονται δέ τόσα συστήματα ποικίλα,
προτείνεται γρανίτης, πλακίτης και πυρίτης,
και χώματα και άμμοι και κέραμοι και ξύλα
και Μακαντάμ και τουδλα και άλλα τόσα είδη,
κι' εκείνος δέν προφθάνει άκρόασιν νά διίδη.

Πώς θά στρωθούν οί δρόμοι ;... ιδού ή νέα ύλη...
τās φρένας μας σαλεύουν συλλογισμοί ποικίλοι,
κι' ό Δήμαρχος με τούτους σκοτόνει τόν καιρό του,
κι' άν κοιμηθη όλίγον κυττάζει 'στ' όνειρό του
τρεις δρόμους με πλακίτας και πέντε με γρανίτας,
και βότσαλα και λίθους εις σχήμα τηγανήτας.

Κι' ό Δήμαρχος δέν παύει νά έχη τόση έννοια,
κι' ούδὲ καιρό του δίνουν οί προσφιλείς άστοι
για νά γενούν, ως λέγει, παλάτια κρυσταλλένια,
έπαύλεις, πύργοι, άλση και κηποι κρεμαστοί.
Και στρώνουν με χαλίγια τήν κλασικήν Παλλάδα,
και θέλομε παπούτσια σχεδόν καθ' έβδομάδα.

Πώς θά στρωθούν οί δρόμοι ;... ιδού τό μόνον θέμα,
όπου θά κάμη δλους νά φτύσουν μαυρο αίμα.
Μά κι' ό Ρωμηός τήν γνώμη θά 'πῆ τήν ιδική του,
άφου και τουτος είναι 'στου πνεύματος τήν κοίτην,
κι' αυτός αντί γρανίτου, πυρίτου και πλακίτου
με δλον του τό σέβας προτείνει τόν βλακίτην.